

[Thorvil Kristensen.]

bundet, der vel har gået for at være det mest liberalistiske parti her i salen, frihedens forkæmper fremfor nogen. Dette parti foreslår nu generelt, at enhver form for aftaler, vedtagelser og bestemmelser vedrørende priser og lignende simpelthen skal være forbudt uden nogen art af dispensationsbestemmelser. Det er i hvert fald det stærkeste indgreb i kontraktfrihedens grund sætning, jeg har set foreslået her i Danmark, og kontraktfrihedens grund sætning har jo altid været et af grundprincipperne i vort retssystem. Det er derfor en skæbnens ironi, at det skulle blive et parti, der kalder sig retsforbundet, som stiller dette forslag. Jeg bliver nødt til at tilføje, at det citat vedrørende den amerikanske trustlovgivning, som det ærede medlem har fremført som motivering, giver et meget overfladisk og utilstrækkeligt billede af, hvad der foregår i Amerika på dette område. Det kan man se af trustlovskommissionens betænkning, men navnlig hvis man går mere udførligt ind på disse meget indviklede ting i Amerika, end trustlovskommissionen har gjort. Det er jo ellers ret vage ting, der er foreslået i det ærede medlems forslag.

Det er rigtigt, som den højtærede handelsminister siger, at man efter det ærede medlem hr. Tholstrups lovforslag skal give indberetninger, indstillinger, og så skal der tages nærmere stilling til tingene. Jeg mener derfor, at det foreliggende lovforslag er for summarisk. Den højtærede handelsminister foreslog, såvidt jeg hørte, at stemme imod det. Jeg synes i og for sig, at når vi alligevel skal nedsætte et udvalg, kan der ikke være noget i vejen for, at man der også drøfter de tanker, som er nedlagt i dette forslag, hvis det ærede medlem hr. Tholstrup selv ønsker, at vi skal gøre det, og så kan man jo overveje, om der er visse tilnærmelser til noget, der kan bruges. At det ikke kan bruges som helhed, deri er jeg enig med den højtærede handelsminister.

Når man så vender sig til selve trustlovsforslaget eller monopoltilsynsforslaget, som det nu hedder, så står vi overfor et, jeg betænker mig ikke på at sige: meget vanskeligt spørgsmål. Jeg skammer mig ikke ved at sige, at der er ting i det, som jeg finder vanskelige at tage stilling til på stående fod, men det er jo heller ikke menin-

gen med et lovforslags første behandling, at vi skal sige vor endelige og sidste mening om alting, tværtimod, første behandling har til formål at gøre offentligheden opmærksom på, hvilke problemer der rummes i det pågældende lovforslag, således at en debat under offentlighedens medvirken kan finde sted, inden tingene kommer frem til endelig afgørelse og til løsning af problemerne.

Det vil være naturligt, inden jeg går ind på selve lovforslaget, at sige noget om kommissionens betænkning. Kommissionen har selv fremhævet i sin betænkning, at der er blevet lagt et pres på den. Det er rigtigt. I november 1952, da man behandlede pris aftaleloven, var man indenfor det pågældende udvalg enig om at lægge et pres på trustkommissionen for at få den til at gøre en betænkning færdig til sommeren 1953. Jeg forstår godt de bevæggrunde, der førte til, at dette pres blev lagt på kommissionen, for det var naturligvis ønskeligt, at spørgsmålet om en permanent lovgivning var gennemtænkt nu, da vi nærmer os den tid, da alle de ekstraordinære ting kan bortfalde. Jeg må alligevel tilstå, at når jeg nu har læst kommissionens betænkning og overvejet problemerne i forbindelse dermed, er det i dag min opfattelse, at det var urigtigt, at man i november 1952 lagde dette pres på kommissionen. Det må, synes jeg, erkendes, at kommissionen har haft for lidt tid ikke blot til at udarbejde sin betænkning — det er det mindste af det — men navnlig til at gennemgå hele det store praktiske erfaringsmateriale, ud fra hvilket man bør tage stilling til så vanskelige ting. Kommissionen har haft mange planer om brancheundersøgelser svarende til det par stykker, der allerede er offentliggjort, og det ville utvivlsomt have været ønskeligt, om kommissionen havde fået tid til betydelig flere undersøgelser, inden den skulle tvinges til at tage stilling. Jeg fortryder derfor for mit vedkommende, at vi har lagt dette pres på kommissionen. Jeg siger dette også for at understrege, at vi trænger til mere materiale, til flere undersøgelser. Det gør vi så meget mere, som priskontrolrådet selv har været ude af stand til at foretage de mange praktiske undersøgelser, der i og for sig var ønskelige.

Det fremgår tydeligt af den interessante